

Stedelijke natuur is niet tweederangs

Aan natuurnieuws geen gebrek. Deze zomer las ik op internet over het boek *Stadsnatuur* van zoöloog J. Reichholf. In diezelfde week meldde het NOS journaal dat Duitse imkers uit het agrarische gebied wegtrekken en zich massaal vestigen in Duitse steden, onder andere op daken van gebouwen. De NRC van 27 augustus had een artikel met dezelfde strekking en verwees naar een rapport, uitgebracht door de Rabobank, waarin wordt geconcludeerd dat de Nederlandse bijenteelt niet meer zonder stad kan. Hoe zit dat nu met de biodiversiteit van stad en platteland?

Hoe zit dat nu met de biodiversiteit van stad en platteland?

In *Stadsnatuur* schrijft Reichholf dat er meer natuur en biodiversiteit in de stad is dan de meesten zullen verwachten. De stadsnatuur is geen tweederangsnatuur, integendeel. Zij blijkt biodiverser te zijn dan het agrarisch cultuurlandschap. Steden zijn eilanden van diversiteit geworden die omgeven worden door een monotone cultuurlandschap, verrassend voor mensen die denken dat waardevolle natuur zich buiten de stad bevindt en alleen daar gevarieerd en biodivers is. De stad heeft een grote aantrekkingskracht op mensen - ook als woonomgeving neemt de stad weer in populariteit toe -, hetzelfde geldt voor de flora en fauna. Ook het bericht over de imkers moet in het licht van deze ontwikkeling worden gezien.

Hoe ziet de biodiversiteit van de stad eruit? Bekeken door de bril van een imker biedt de stedelijke omgeving niet alleen meer dan voldoende drachtplanten, maar ook een grote verscheidenheid aan bloeiende soorten, van vroeg in het voorjaar tot laat in het najaar. Daarnaast is het gebruik van bestrijdingsmiddelen in de stedelijke omgeving nihil. De tegenstellingen met het agrarisch cultuurlandschap zijn dan ook groot. Daar neemt de diversiteit aan soorten af naarmate de landbouw grootschaliger en eenvormiger wordt en is het gebruik van bestrijdingsmiddelen nog altijd groot. De invloed van bestrijdingsmiddelen telt omdat steeds meer wetenschappers een verband leggen tussen de wintersterfte onder bijen en het gebruik van het chemische insecticide Gaucho (werkzame stof: imidacloprid, een neonicotinoïde). Ieder jaar weer ontstaat in het voorjaar onrust onder imkers over omvangrijke bijensterfte. Een wereldwijd probleem, waarbij in China fruitteelaars al noodgedwongen met de hand bestuiven. Maar ook in Europa hebben agrariërs met het vertrek van de imkers uit het agrarische gebied een groot probleem.

Is de stedelijke omgeving daarmee divers genoeg? En moeten we ons neerleggen bij de mondiale afname van biodiversiteit? Zeker niet; die keuze hebben we gewoonweg niet. Wel is er in het stedelijk gebied al veel bereikt. Daar mogen we als groenmensen best trots op zijn. Traditioneel groen, vaak monotone en weinig biodivers, bestaat nauwelijks meer. Het heeft plaatsgemaakt voor allerlei nieuwe toepassingsvormen zoals inheemse kruidachtige begroeiingen, groene daken en groene gevels. Ook beheer wordt steeds vaker natuúrlijk beheer dat is toegespitst op het ontwikkelen van de biodiversiteit in de stedelijke omgeving. Het leefklimaat van de

De stadsnatuur is biodiverser dan het agrarisch cultuurlandschap

stedelijke omgeving wordt steeds beter onder invloed van deze relatief nieuwe groene toepassingen. Ik ben ervan overtuigd dat deze direct bijdragen aan de toenemende populariteit van de stad als woonomgeving. Maar ook voor het cultuurlandschap zijn er ondanks bezuinigingen op natuurbeheer en terugtrekkende overheid nog kansen en zie ik positieve ontwikkelingen.

Gert-Jan Koopman is als natuurtechnisch adviseur verbonden aan Ciran Nederland BV en houdt zich dagelijks bezig met het ontwikkelen en terugbrengen van natuur in de stedelijke omgeving onder de naam Heem brengt natuur dichtbij. Daarnaast is hij imker, vogelaar en florist, maar bovenal groot natuurliefhebber.